ΤΟΙϹ ΑΘΗΝΗϹΙ
ΦΙΛΟΙϹ

Erh. v. Koerner, Graecus
1929
[illegible] ἔγραψε

ΠΑΥΛΟΝ ΚΥΡΝΙΑΔΗΝ

ΠΑΥΛΟΝ ΚΥΡΝΙΑΔΗΝ

ΠΑΥΛΟΝ ΚΥΡΝΙΑΔΗΝ οἵδ᾽ Ἕλληνες στεφανοῦσιν·
γειομόρος τε Βάτων ταμίας ποτὲ πατρίδος αἴης
παίδων θ᾽ ἔπ᾽ ἀγαθῶν Θεΐανδρος τἄντερον ἐφευρών
Γυετιάδης τε πολύπλαγκτος, Τεγέᾳ τ᾽ ἔνι ναίων
Εὐνόδρος Μουσῶν τέμενος, παράδεισον ἐραννόν,
στηλοκόπης θ᾽ Ἵλαρος Κηπίς τε, Δίκης μέγας οὖρος,
ἱστορίης τ᾽ ἵστωρ Ληνοσκόπος, ἠδ᾽ ὅς ἐρεχθῶς
Νηοκόρος δήμων παῖς ἔλλαχε νήπιος ἤδη,
Βύζαντός τε παλαιὰ Λίτανδρος τείχεα γράψας,
Ὑλοτόμος τ᾽ ἀρχαιοφίλων πρόεδρος μεγακύδης,
ἠδ᾽ ἕτερος τὰ παλαί᾽ ἀγαπῶν, κληθεὶς δὲ Νέαρχος,
Λέμβος τ᾽ αἰσυμνῶν ἐνὶ γυμνάδι θοῦρον Ἄρηα,
καὶ ἓ Ἀσκληπιάδης παρὰ Τευθρανίδῃσι Μαχάων,
Βελχανὸς αὖ παρὰ Κρησὶ κλύων, Κλειοῦς θεραπευτής.

Ἵλαρος ἐποίησεν ὁ Θηραῖος

ἔτους ͵αϠκθʹ, Ποσιδεῶνος κδ

ΤΥΧΗΙΤΗΙΑΓΑΘΗΙΚΑΙΑΓΑΘΩΙΔΑΙΜΟΝΙ

Ἑλλήνων ἐράτων πάντων πρότερον θιασώτην
    χαίρειν πολλὰ λέγει πᾶς τις ἑταῖρος ἐὼν
ὀγδωκονταέτη σὺν Ἀθηναίῃ γεγαῶτα·
    ἀλλὰ σὺν ὁπλοτέροις ἔμπεδον ἦτορ ἔχων
Ἑλλαδικὰ φρονέεις· φωνὴν δὲ σύ γ' εὖ μεμαθηκὼς
    οὐδέπω ἐξελάθου, πλεῖστα πονησάμενος
πατρίδος ἀμφ' ἀγαθῆς Σαξωνίδος ἢ μάλ' ἐραννῆς,
    ἀρχαίου γένεος κληδόνα σεμνὸν ἄγων,
ΚΥΡΝΕ. σὺ δ' εὖ φρονέουσαν ἐσήγαγες ἐς σφέτερον δῶ
    κουριδίην ἄλοχον· τῇ δ' ἅμα πέντε κύκλους
εὐτυχέων δεκάδων Ἥρη σοι δῶκε Τελεία
    καὶ πλέον ἐξανύσαι· τέκνα δ' ἔχεις πατέρων
ἄξια. καί ἐκ Δίκης πρόπολος πλείστην ὁδὸν ἦλθες
    πολλῶν ἀνθρώπων ἄστεα νισσόμενος·
πολλάκι δ' αὖ πινυτῶς σὺ νόμους λαοῖσιν ἔθηκας
    οἷσιν ἔπ' εἰσκομίσαι τ' ἐξαγαγεῖν τε θέμις.
ἀλλ' ὅτ' ἐνὶ πτολέμῳ, τὸν δυσμενέσιν πολέμησαν
    πλεῖστοις Γερμανῶν ἔθνεα θαρραλέως,
λαμπροτάτας νίκας νέοι ἡμέτεροί γ' ἐκράτησαν
    ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις,
εἰρήνην ἂν ἔκρηνας Ὑπερβορέων ἐνὶ δήμῳ,
    εἴπερ ἴσην γνώμῃ ἐωμαλέαν δύναμιν
εἶχες... νῦν δὲ Κλεοῦς νηὸν μέγαν ἀμφιπολεύεις,
    πεῖραν σὴν σοφίαν τ' ἐσσομένοις παραδούς.
ἀλλά σοι εὐτυχίαν ἅμα καὶ θαλερὰν ὑγίειαν
    ἀθάνατοι δοῖεν πολλά τε κἀγάθ' ἔτη.